

Οἱ δὲ τριάκοντα ἡρέθησαν μὲν ἐπεὶ τάχιστα¹⁵¹ τὰ μακρὰ τείχη καὶ τὰ περὶ τὸν Πειραιᾶ καθηρέθη· αἰρεθέντες δὲ, ἐφ' ᾧτε¹⁵⁰ συγγράψαι νόμους, καθ' οὓς τινες πολιτεύουσιν¹⁵², τοὺς μὲν αἰεὶ ἐμελλον συγγράφειν¹⁵² τε καὶ ἀπαδεικνύναι¹⁵³, βουλὴν δὲ καὶ τὰς ἄλλας ἀρχὰς κατέστησαν, ὥς ἐδόκει¹⁵⁴ αὐτοῖς. Ἐπειτα πρῶτον μὲν οὓς πάντες ᾔδεσαν¹⁵⁵ ἐν τῇ δημοκρατίᾳ ἀπὸ συκοφαντίας ζῶντας, καὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς βαρεῖς¹⁵⁶ ὄντας, συλλαμβάνοντες ὑπῆγον θανάτου¹⁵⁷, καὶ ἦτε βουλὴ ἡδέως αὐτῶν κατεφηρίζετο¹⁵⁸, οἱ τε ἄλλοι, ὅσοι ξυνῆδσαν ἑαυτοῖς μὴ ὄντας¹⁵⁹ τοιούτοι, οὐδὲν ἤχθοντο. Ἐπεὶ δὲ ᾔρξαντο¹⁶⁰ βουλευέσθαι, ὅπως ἂν ἐξεῖη αὐτοῖς τῇ πόλει χρῆσθαι¹⁶¹ ὅπως βούλοιντο, ἐκ τούτου¹⁶² πρῶτον μὲν, πέμψαντες ἐς Λακεδαίμονα Ἀγχιμένην τε καὶ Ἀριστοτέλην, ἔπεισαν Λύσανδρον, φρουροὺς σφίσι συμπράξαι ἔλθειν, ἕως δὴ, τοὺς πονηροὺς ἐκποδῶν ποιησάμενοι, καταστήσαιντο τὴν πολιτείαν· θρέψαι δὲ¹⁶³ αὐτοὶ ὑπισχυόντο. Ὁ δὲ, πεισθεὶς, τοὺς τε φρουροὺς καὶ Καλλίβιον ἀρμοστήν¹⁶⁴ ξυνέπραξεν αὐτοῖς πεμφθῆναι. Οἱ δ' ἐπεὶ τὴν φρουρὰν ἔλαβον, τὸν μὲν Καλλίβιον ἐθεράπευον πάσῃ θεραπείᾳ, ὥς πάντα ἐπαινοῖν¹⁶⁵, ἃ πράττειν· τῶν δὲ φρουρῶν¹⁶⁴ τούτου συμπεμπόντος αὐτοῖς οὓς ἐβούλοντο¹⁶⁵, ξυνελάμβανον οὐκέτι τοὺς πονηροὺς τε καὶ ὀλίγου ἀξίους· ἀλλ' ἤδη οὓς ἐνόμιζον ἥμιστά μὲν παρωθυμένους ἂν ἀνέχεσθαι¹⁶⁶, ἀντιπαρῳττειν δέ τι ἐπιχειροῦντας πλείστους ἂν τοὺς ξυνελθόντας λαμβάνειν¹⁶⁷. Τῷ μὲν οὖν πρώτῳ χρόνῳ ὁ Κριτίας τῷ Θηραμένει ὁμογνώμων τε καὶ φίλος ἦν. Ἐπεὶ δὲ¹⁶⁸ αὐτὸς μὲν προπετής¹⁶⁹ ἦν ἐπὶ τὸ πολλοὺς ἀποκτείνειν, ἅτε¹⁷⁰ καὶ φυγῶν¹⁷¹ ὑπὸ τοῦ δήμου, ὁ δὲ Θηραμένης ἀντέκοπτε¹⁷², λέγων, ὅτι οὐκ εἰκὸς εἶναι¹⁷² θανατοῦν, εἴ τις¹⁷³ ἐτιμάτο ὑπὸ τοῦ δήμου, τοὺς δὲ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς μηδὲν κακὸν εἰργάζετο¹⁷⁴. Ἐπεὶ καὶ ἐγώ, ἔφη, καὶ σὺ πολλὰ δὴ τοῦ ἀρέσκειν ἔνεκα τῇ πόλει καὶ εἵπομεν καὶ ἐπράξαμεν¹⁷⁵. Ὁ δὲ (εἰτι γὰρ οἰκείως ἐχρήτο τῷ Θηραμένει) ἀντέλεγεν, ὅτι, οὐκ ἐγγωροίη¹⁷⁶ τοῖς πλεονεκτεῖν βουλομένοις, μὴ οὐκ¹⁷⁶ ἐμποδῶν ποιῆσθαι τοὺς ἱκανωτάτους διακωλύειν· εἰ δὲ, ὅτι τριάκοντα ἐσμέν, καὶ οὐχ εἰς, ἥττόν τι

φερόμενοι εἰς τὴν Θεσσαλίαν, τὰς Συρακούσας καὶ τὴν Σάμον). 151) Τάχιστα ἰπεί.

152) Δηλ. ἀνέβηλιν νὰ τοὺς συγγράψωσι. 153) Καὶ νὰ τοὺς δημοσιεύσωσι.

154) Καθὼς τοῖς ἐφαίνετο καλὸν, καθὼς τοῖς εὐμφορεῖ. 155) Οἶδ᾽. 156) Ἐπαχθεῖς, κακοποιούς. 157) Καθυπέβωλλον (εἰς δικήν) θανάτου. 158) Ἐφήριζε κατ' αὐτῶν. 159) Κ. §. 432, Ζ'. Σημ. α. 160) Οἱ τριάκοντα. 161) Νὰ ἄρξουν τὴν πόλιν ὅ,τι βέλουν. 162) Ἐκτοτε ἢ τότε. 163) Τοὺς φρουροὺς. 164) Ἐκείνους τῶν φρ. ὤς. 165) Οἱ λ'. 166) Ἀνέχουσι ἂν εἰ παρωθύντο. 167) Λαμβάνειν ἂν. Τὸ ἐπιχ. ὑποκ. τοῦ λαμβάνειν (ἂν ἐπιχειροῦν). Πλείστους τοὺς ξυνελθ. ἀντικείμεν. τοῦ λαμβ. ὅτι ἐπιχειροῦντες νὰ ἀντιπαραβῶσι τι, δύνανται νὰ λαμβάνωσιν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν, ὅ,τι περισσοτέρους συνερχομένων. 168) Τὸ ἐπεὶ τοῦτο μένει ἀνταπαπόδοτον, ἢ ἐκ παραλλήλου μὲ τὸ κατωτέρω· ἐπεὶ δὲ ἀποθνήσκόντων ἀπιδίδεται εἰς τὸ ἐκ τούτου μέντοι. Ταῦτα ἀνέκοιουσιν εἰς τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀφελείας τοῦ Ξενοφώντος, καὶ πρέπει νὰ ἀποφεύγωται. 169) Πρόθυμος. Α. Σ. 2). 170) Ὡς, καθ' ὅ.

171) Φεύγων. Α. Σ. 2). Τὸν Κριτίαν εἶχε προηγουμένως ἐξορίσει ὁ δῆμος.

172) Ἀδόν. 173) Εἴ τις ἐτιμάτο, θανατοῦν (αὐτὸν), ἂν τι τοῦ θανατοῦν πάντα ὅσοι ἐτιμ.

174) Ὁ Θηραμένης. 175) Ὁ Θηραμένης ἐμποδίζει τὸν Κριτίαν νὰ θανατόνῃ τοὺς πολίτας, ἐθθυμίζων εἰς αὐτὸν ὅσα ἄλλοτε ἔπραττον καὶ ἔλεγον διὰ νὰ ἀρέσωσιν εἰς τὴν πόλιν.

176) Ἐκ παραλλήλου ἀντὶ μιᾶς ἀρνήσεως.